СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 22. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 31-го січня 1945. — No. 22. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, January 31, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ — П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ — Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 — THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA — FIVE CENTS ELSEWHERE

ВОЛЕС ХОЧЕ ДОБУВАТИ ПРОБОЄМ СТАНОВИЩЕ СЕКРЕТАРЯ

НЮ ЙОРК. — Генрі А. Волес, котрого сенатська комісія не затвердила на становище секретаря торгівлі, розпочав нову методу добування такаго становища через прилюдну агітацію на лад передвиборчих кампаній. На обіді, виданім в його честь у готелю Комодор, Волес виголосив промову, яка нагадує кандидатські промови на високі становища. Обід був приготований Союзом для Демократичної Акції на випадок затвердження його назначення й тому на нього прибуло 1,200 осіб, включаючи й паню Рузвелтову. Вона віддала до перечитання лист президента з підтримкою для Волеса. Президент каже в листі, що він „хоче бути свідком на заслуги, які положив Волес для нашого часу і для будуччини".

У своїй промові, переданій по радіо, Волес заявив, що він не прийме розділеного на частини департаменту торгівлі, але хоче мати його цілим так, як має дотеперішній секретар. З промови можна виснувати думку, що Волес приготовляється на якесь високе становище при наступних виборах. Він хоче зібрати довкруги себе ліберальні елементи, щоб при їх помочи опанувати Демократичну Партію. У деяких щоденниках появилися великі платні оголошення з наголовком: „Як ви стоїте за Рузвелта, то ви є за Волеса". Під закликом підписаний „Краєвий Комітет Бизнесовців За Волеса". В оголошенню поміщений зазив, щоб його прихильники висилали телеґрами до сенаторів з жаданням потвердження номінації Волеса на становище секретаря торгівлі.

НЕПЕВНА ДОЛЯ ЗАКОНУ ПРО ПРИМУСОВИЙ ПОБІР РОБІТНИКІВ.

ВАШИНГТОН. — У повній палаті репрезентантів розпочалися дебата над законопроєктом про примусовий побір робітників. У комісії цей законопроєкт перейшов із застрогою, що побрані робітники не мають обовязку вписуватися до юнії. Проти цієї клявзулі розпочалася боротьба між конґресменами, котрі хочуть помістити постанову, що робітник, навіть силою закону притягнений до праці для воєнних цілей, мусить належати до юнії. Колиб законопроєкт перейшов так, як він приготований, то на його піставі до примусових робіт притягнулиб 18,000,000 людей. Деякі конґресмени закидають, що це є спроба реґиментації робітників на лад фашистів і тому противляться заведенню такого закону.

АМЕРИКАНСЬКЕ НАСІННЯ ДЛЯ ЗАСІВУ НІЛЬ НА УКРАЇНІ.

ВАШИНГТОН. — Совєти дістали 20,000 тон насіння із Злучених Держав для засіву з весною 1945. року і для переведення програми прохарчування. Є це половина припасу насіння, яке Америка зобовязалася доставити до Росії. Воєнна Харчова Адміністрація, проголошуючи це, заявляє, що насіння буде в першу чергу вжите на обсів багатих піль України.

ВИДАТКИ ЖІНКИ-РОБІТНИЦІ ЗРОСЛИ НА 45 ВІДСОТКІВ.

НЮ ЙОРК. — Звіт стейтового промислового комісаря Едварда Корсі виказує, що пересічний річний видаток жінки-робітниці, яка живе при родині, виносить тепер $1,643.53. Видатки, потрібні на втримання своєї життєвої стопи, відповідно до життя цілої родини, зросли в минулому році на 2.7% у порівнанню з роком 1943. Перед нападом на Перл Гарбор виносили пересічні видатки на утримання жінки $1,130.93, отже у порівнанню з теперішними видатками вони зросли у воєнному часі на 45%.

300 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ НА ПОМІЧ ПРИЛЮДНИМ ШКОЛАМ.

ВАШИНГТОН. — У конґресі розпочали кампанію за дозвіл видати $300,000,000 з федеральних фондів на поміч при утриманню прилюдних шкіл в цілому краю. Визначні провідники педаґогічного руху відбувають конференції з членами виховної комісії при сенаті, щоб дістати поміч для оплати учительських сил в цих стейтах, де не легко дістати фонди від місцевих чинників. Плян мав би бути такий: $200,000,000 давав би уряд річно аж до покінчення війни, а $100,000,000 постійно для бідних околиць.

НОВІ АМЕРИКАНСЬКІ АМБАСАДОРИ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт назначив нових амбасадорів до кількох країв і вислав їх назначення до затвердження сенатови. Амбасадором до Портуґалії назначений д-р Герман Бейрук, який займав таке саме становище в Бразилії; Волес Морей призначений до Ірану, а Ілай Е. Палмер до Афґаністану.

Стилвел переконаний, що японці не піддадуться

ВАШИНГТОН. — Ґенерал Джозеф Стилвел учасі пресової конференції висловив погляд, що японці не піддадуться добровільно і тому вони мусять бути цілковито побиті. Він вірить, що Японія може узброїти ще найменше 4,000,000 вояків. Коли американці наїдуть на японські острови, тоді японці будуть ще боронитися на азійській суші.

Стилвел зясував свій погляд так: 1. Японська війна буде довготривала; 2. після перемоги над Німеччиною можна буде перенести американську армію на фронт проти Японії без дальшого додаткового вишколу.

Ґен. Стилвел, як звісно, був командантом американських сил у Китаю, але його відкликав президент внаслідок його непорозумінь з начальним китайським командантом Чіян-Кай-шеком.

НЕ МОЖЕ БУТИ КОМПРОМІСУ З ВОРОГАМИ, КАЖЕ ТРУМАН

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — На обіді, виданім у честь Френсиса Дж. Майерса, демократичного сенатора з Філядельфії, промовляв віцепрезидент Гері С. Труман. Він заявив, що не може бути ніякого компромісу з ворогами, все одно, чи з Німеччиною чи з Японією, і війна, хоч коштовна і крівава, мусить бути ведена аж до повної перемоги. Всякий, хто говорить про можливість компромісу з ворогом тоді, коли війна є в повному розгарі, шкодить своєму краєви тим, що додає заохоти ворогови. Отже обовязком американців є не говорити про компроміс з ворогами, а приспішувати війну повнотою зусиль для перемоги.

УПРОМИСЛОВЛЕННЯ МЕКСИКА ПРИ ПОМОЧИ АМЕРИКАНСЬКОГО ВИРЯДУ

ВАШИНГТОН. — Мексиканськo-Американська Комісія для Економічного Співділання оприлюднила плян переміни Мексика на промислову країну при помочи американського виряду вартости $383,000,000. До року 1947. має бути висланий виряд із Злучених Держав до Мексика вартости $94,000,000, а в наступнім році вартости $43,000,000.

Департамент стейту звертає увагу американських капіталістів, що він не заохочує їх вкладати свої капітали в мексиканські підприємства, але продукувати на вивіз відповідні вироби, якими може користуватися мексиканський промисл при своїй розбудові. Крім виробів для піднесення промислу Мексик потребує теж фармерського виряду.

Мексиканськo-Американська Комісія вже покінчила працю над проєктами, потрібними до ведення війни і тому вона розвязується.

Гарі Гопкинс висланником през. Рузвелта в Европі

ЛОНДОН. — Показується, що спеціяльним висланником президента Рузвелта, що викладає европейським політикам погляди президента на політичні справи Европи, є Гарі Гопкинс. Він вже відбув конференції з премієром Чорчилем і секретарем заграничних справ Іденом, потім з тимчасовим французьким урядом Де Ґола та виїхав на конференцію до Риму й Ватикану.

Французький уряд виявляє своє невдоволення, що Гопкинс не привіз зі собою запросин для Де Ґола до участи в конференції великих потуг.

КОРОЛЬ ПЕТРО ЗДАВСЯ ПЕРЕД ТІТОМ

ЛОНДОН. — Югославський король заявив одного дня, що він хоче реформувати югославський кабінет. Маршал Тіто заявив на те у радіовій промові з Білгороду, що він ніколи не погодиться на додавання до тимчасового уряду старих політиків. Король Петро негайно відступив від свого становища й іменував наново Шубашіча й його міністерський кабінет.

КЛОПОТИ АЛІЯНТІВ З КАРАННЯМ НІМЕЦЬКИХ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНЦІВ

ЛОНДОН. — Відкликання Герберта С. Пела зо становища американського представника в аліянтській комісії для карання воєнних злочинців викликує тут багато толків. Здивовання тимбільше, що американський департамент стейту відкликав Пела після того, як Пел зажадав, аби голов держави, як Гітлера й Гімлера, карати як воєнних злочинців за переслідування власних громадян за їх расу, віру або політику.

Одночасно з відкликанням Пела британське міністерство заграничних справ відмовилося скликати конференцію дипльоматів для встановлення міждержавного трибуналу. Тут пояснюють це як доказ, що консервативний уряд Британії не хоче судити провідників Осі, бо ці могли би на суді покликатися на одобрення своєї політики британськими політиками.

БЕНЕШ ТАКИ ВИБИРАЄТЬСЯ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНУ

ЛОНДОН. — Чеськословацький уряд подав до публичного відома, що його президент Бенеш незадовго прибуде до визволеної округи східної Словаччини. До Чехословаччини виїхав уже Франтішек Немец, міністер економічної відбудови, котрий каже, що чехословацький уряд не має ніякого спору зо Словацькою Національною Радою за справу Карпатської України.

Говорив про цю справу д-р Губерт Ріпка, міністер заграничних справ: „Багато вісток і догадів кружляло про конфлікт між урядом Чехословаччини й Совєтським Союзом за Карпатську Україну... Все це є глупі спекуляції. Совєтський і чеськословацький уряд уповні погоджуються на те, що вони в усіх справах будуть твердо держатися свого договору".

ПОЛУДЕНОК ДЛЯ ФИЛИПИНСЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ. — Люди, що їх бачимо в довгому ряді, це филипинські добровольці, що помагають американським інжинірам у воєнних роботах, а тепер стоять рядком під пальмовими деревами, як це є на образку, ждучи на свою чергу, щоб „вифасувати" полуденок.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ВХОДИТЬ НА ПОМОРЯ

ЛОНДОН. — Совєтські війська вдерлися в Німеччину в ще одній точці, а саме Перша Білоруська Армія ввійшла 20 миль широким фронтом у Поморя, себто у прибалтійську країну, що лежить між рікою Вислою й рікою Одрою. Совєтські війська, що воюють повище Познані, звернули на північ і заняли німецьке місто Шенлянке та інших 150 місцевостей, між ними місто Волденберг, що лежить 93 милі від Берліна, 57 миль від балтійського порту Стетіна.

Інші відділи Червоної Армії вдиралися до Німеччини здовж ріки Одри, стараючися ввійти в німецьку провінцію Бранденбурґію, котрою столицею є Берлін. Завдяки поступови цих частин Червоної Армії Польща вже просто очищена з німецьких військ.

Третя Білоруська Армія находилася в вівторок ранком на віддалі всего 2 миль від Кенігсбергу, столиці Східної Прусії. Друга Армія відбивала сильні німецькі протиатаки на північний захід від Алленштайну, а Перша Українська Армія посунулася в Моравський провал, що веде через Чехословаччину до Австрії.

НАЦІСТИ ПРИЗНАЮТЬ СКОРИЙ УПАДОК БЕРЛІНА.

БЕРН (Швайцарія). — Націстичний уряд видав до німців спеціяльну проклямацію, що цього року святкування річниці приходу Адольфа Гітлера до влади над Німеччиною не буде. Д-р Роберт Лей, націстичний міністер праці, заявив у своїй радіовій промові, що за всякою правдоподібністю не буде де святкувати, бо що осталося з німецької столиці, себто Берліна, скоро перейде в російські руки.

Одночасно армія обіцює, що вона буде битися до останнього, але остерігає зо свого боку німців, що їм треба дивитися просто в обличче подіям. Мовляв, ще мине кілька днів, поки відкриється заслона, що закриває наміри головної команди щодо відбиття російської інвазії. Газетні передовиці й радіові коментатори спекулюють над тим, що мають означати ці слова.

З Німеччини приходять далі вісти, що націстичний уряд робить спеціяльні заходи, аби здержати прояви бунту по Німеччині, якого приклад появився в Мінхені. Туди вислано відділи спеціяльної націстівської поліції й вона почала справжню облогу збунтованих. Для запобіження бунтам у Берліні на дахах високих домів уставлено цілі батерії скорострілів, які набиваєтся остентаційно на очах публики. Страх Гімлера перед заворушеннями дійшов до того, що зо східного фронту відтягнено на „домашній фронт" 14 дивізій добірної націстичної ґвардії для „спеціяльних обовязків" у запіллю. З того заграничні обсерватори догадуються, що в армії появився новий заговір проти націстичної верхівки, подібний до заговору з 20. липня минулого

ПОЛЯКИ ПОМАГАЮТЬ РОСІЯНАМ.

Польська Телеґрафічна Аґенція каже, що польські збройні сили в краю за останні два тижні били одночасно з російськими військами по німецьких військах у південно-західній Польщі та вбили сотки вояків.

Підпільне польське радіо з околиці Радома подало до Лондону вістку, що в тій околиці поляки знищили 8 німецьких повзів, 27 панцирних возів і кільканадцять інших возів. Попередно підпільне радіо подавало, що повстанці взяли в полон велике число німців.

БОМБИ НА ПОВНИЙ УТІКАЧІВ БЕРЛІН.

ЛОНДОН. — У ночі з понеділка на вівторок британські бомбовики числом 2,000 вдарили по великих німецьких містах, головно по столиці Берліні, що тепер повне втікачів зо західного фронту. Били теж по містах: Кобленці, Зіґені, Гамі, Мінстері й Каселю.

Понад 3,000 вилетів зробили аліянтські літаки проти 32 німецьких залізничих узлів у західній Німеччині, через котрі тепер проходить велика маса поїздів з військами й матеріялами, вицофаними зо західного фронту. Рейди наробили ворогови великих шкід.

На сухоземі Третя Американська Армія знову ввійшла в Німеччину на полудне від Сан Віту, а Французька Перша Армія, з американськими відділами, затягнула тугіше западню коло Кольмару.

АМЕРИКАНЦІ НА ЛЮСОНІ ПІДСУВАЮТЬСЯ БЛИЖЧЕ ДО СТОЛИЦІ.

ГОЛОВНА КВАТИРА АМЕРИКАНСЬКИХ ВІЙСЬК НА ФИЛИПИНАХ. — Війська 14. Корпусу американської армії звели завзятий бій з японцями на острові Люсоні й добули місто Сан Фернандо, що лежить 34 милі від Манили. Вони знищили ворогови 49 повзів та розбили поважні ворожі сили у Сан Мануелі.

До цього часу, ворожі втрати на Люсоні виносять 25,000 вояків, американські 1,017 вбитих, 197 пропавших і 3,040 ранених.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською частиною)		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50
В Джерзі Сіти і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

В ЧАСИ ПОХОДУ НА БЕРЛІН

Не було здається підчас цеї війни такого різкого повороту в загальному ході воєнних подій, як цей, що скоївся в положенню Обєднаних Держав в Европі за останніх кілька тижнів. Вистарчить порівняти дні останнього Різдва й Нового Року, коли німецькі війська, як тоді здавалося, на все розбиті в Бельгії, Франції й Голяндії, нагло почали вбиватися клином в аліянтські лінії через Люксембурґ і Бельгію, з останнім положенням, коли Червона Армія, виконуючи видно обіцяну офензиву на східнім фронті, посунулася вже на віддаль сто миль від Берліна.

У такій ситуації, здається, треба нам пригадати собі власне часи німецької офензиви з останнього Різдва. Як тоді треба було аж надзвичайних закликів до американського громадянства не попадати в розпуку зпиводу невдач, так само тепер, знагоди поважних удач, треба пригадки, щоби знову з подій не робити занадто оптимістичних висновків.

Нема сумніву, що зроблено багато. Нема навіть великих побоювань, щоби ці перемоги обернулися нагло в розгром. За всякими видними признаками, німецька команда не подбала за виставлення ославленої оборонної лінії на сході ні на лінії Висли, ні далі на заході, на самій границі Німеччини. Всеж таки не ждучи якоїсь невдачі, не треба вже з подій робити наприклад висновку, що кінець війни вже за плечима.

Правда, східний фронт уже заломився. На місце німецького „бліцкріґу" тепер там російський „бліцкріґ", ще кращий від давнього німецького. Німеччина понесла поважні територіяльні й мілітарні втрати. Всеж таки вона ще далеко не зломана країна. З нутра Німеччини приходять вісти, що зо сходу ідуть на захід довжезні валки втікаючих німців, що топчуть на захід тими дорогами, котрими ще не так давно топтали німецькі полки на схід, на добуття всего світа. Тягнуться, кажуть, валки втікачів через самий Берлін. Навіть це все може бути, але це ще не поляка, це ще не заломання нутрішнього фронту. Як каже „Ню Йорк Таймс", націстичний уряд власне на цей випадок приготовився. Як націсти колись студіювали методи комуністів для ломання інших політичних партій, так вони тепер простудіювали засоби опору поляків, данців, норвежців і французів проти себе самих і тих методів тепер ужиють для боротьби проти аліянтських окупаційних сил у Німеччині. Певна річ, у всякій війні можна сподіватися наглих поворотів долі, але всякій думаючій людині треба готовитися й на таке, що такого наглого повороту не буде. На тій основі „Таймс" радить бути готовим на те, що німці вспіють потягнути війну ще довший час.

Нашим закарпатським братам: до розуму і серця

„Американський Русскій Вестник", орган „Соединенія", запомогової організації грекокатолицьких виходців з Закарпаття, пише в числі з 25. січня 1945 року у вступній статті про різних „агентів", що вештаються між „карпато-русским народом" в Америці й його розєднують. Одні з них кажуть, що нарід у старому краю, на Закарпаттю, повинен входити в склад Чехословаччини, другі, що до Мадярщини, а треті, що повинен бути прилучений до Совєтського Союзу.

А далі пишеться таке:

„І українські агенти не спали. Вони теж пропагували між нашим народом в Америці, що наш нарід в старім краю є українським і що він повинен бути тим зерном, з якого виросне Велика Україна".

Часопис ще додає, що це є „державні агенти", та що кожний агент діє так, як йому наказують державні особи тих держав, яким вони служать.

Ми не будемо тут входити в „політику". Ні не будемо займатись чужими „державними агентами", бо з такими ми не мали ніякого діла, ні не маємо. Ми тільки заапелюємо до наших братів тими словами, яких вони вживають у своїй статті, а то: „Небудь фальшивим свідком проти ближнього свого", а далі: „Днесь не час для очерення один другого; днесь час для взаїмної праці за чим скоршу перемогу над ворогами людства".

А апелюємо, хоч слова цього часопису до нас не відносяться, бо він тут має кого іншого на думці. Та є інші причини, що забираємо голос.

Уже понад 50 років тому були в Америці „Свобода" і „Вестнік". Уже тому 50 років була між ними боротьба за „Украйну" і „украйнство". Згадуючи за те, ми не думаємо тої боротьби тепер відновляти. Це навіть булоб просто абсурдом супроти тих подій, які світ тепер переживає, а серед яких український нарід і Україна, не зважаючи на їхню трагічну долю, здобули собі з почестю право горожанства серед усіх культурних народів світу. В українській великій Родині вже давно є й український нарід Закарпаття, не зважаючи на те, що його землею господарив той, чи другий окупант. І так є, що якими дорогами не котилась би дальша історія української державности, соборности і самостійности, український нарід Закарпаття буде вже назавжди тісно звязаний душею і серцем з Львовом і Києвом, себто з тими, що є його братами і сестрами по українській крови і українській назві. Таке вже визнають у світі; таке вже визнає наука, таке визнають американський світ, американська школа й наука, як теж американська влада.

Чи супроти таких дійсних обставин треба „Вістникови", органови наших закарпатських братів, ще нині з тим боротись і тим самим „бути фальшивим свідком проти ближнього свого", коли іде про національність того ближнього? Чи можна ще й тепер писати таке, що це „українські агенти" кажуть в Америці закарпатським братам, що їхні браття в старім краю є „українцями"? Таж ми не були тому 50 років ніякими „державними агентами", як не є ними і нині, а прецінь ми визнавали тоді й визнаємо нині, що закарпатські іміґранти в Америці та їхні діти є нашими братами і сестрами, та що Закарпаття є частиною України, властиво великого українського народу „від синього Дону до сивих Карпат".

Правда, теж і між нашими закарпатськими братами, як і між нами, волочаться різні „червоні агенти", що підшиваються під „українське" імя і баламутять наш нарід в такий самий спосіб, як баламутили колись „російські агенти" за царських часів, що то казали нашим братам, що вони росіяни, а українське імя виклинали. Та тепер найвища пора це вже раз зрозуміти, що закарпатський „русин" це те саме, що „українець". Пора серед того великого нещастя, що спало на український нарід на всіх його землях, обєднатися нам усім і тут в Америці для допомоги тому народови. Та в першу чергу, щоб так було, не треба звідси, з Америки, далі пхати ніж в крово залите серце того народу! Треба відступити від баламути, а тим самим треба закарпатським братам в Америці стати і по назві тим, чим вони дійсно є. Знов вперто держатися давної баламути в часі, коли міліони українського народу віддали своє життя і далі його віддають, щоб принаймні ось таку баламуту уже раз зліквідувати, значилоб іти теж і проти тої Восьмої Божої Заповіди, на яку „Вестник" покликується. Бо це означалоб, що рідні сини української землі таки завзялись ось тут в Америці далі свідчити фальшиво проти своїх рідних братів, називаючи себе далі по англійськи „рошенс", коли вони є „юкрейніенс", та це твердити, що такими самими „рошенс" є й їхні браття на тих землях, звідки вийшов їхній рід.

Думаємо, що це така важна справа, що в кого є хоч крихітка серця і розваги, то він не буде ставитись до неї байдужно чи легковажно. І ні зо злобою і ненавистю, бо не злоба і ненависть наклонюють нас отсі слова писати. Оті речі повинні бути обговорені й вирішені обєктивно, спокійно та научно провідними умами закарпатських наших братів. Ось ту „російську" пропаганду, яку через назву „Рошен" ведеться, повинна взяти під увагу і Церква. Нам здається, що якби так забрав у тій справі голос сам Владика, єпископ В. Такач, то цілком певно, що за таким голосом пішлиб і инші. Бо як можна ще й тепер називати церкву у громаді „Рошен", коли вона такою не є. Якби зроблено зміну хоч тут, то згодом таки перемогла би історична правда серед загалу закарпатських наших братів і в Америці, як вона вже перемогла серед усього українського народу на його землях, від Тиси аж по Дон.

Проф. Микола Чубатий.

НІМЕЧЧИНА ТА УКРАЇНА — КОЛИСЬ ТА НИНІ

II.

Прусія та Росія.

Майже рівночасно стали в Европі виростати на переломі 17-го та 18-го століття дві мілітарні потуги. В середущій Европі, на руїнах західно-словянського світа, Прусія, а на сході — Росія. Фридрих Перший, король пруський, і Петро Перший, цар російський, мають між собою не тільки багато подібного, але й спільного. В Европі повстають дві хижацькі держави, що зорганізувавши потужні мілітарні машини, розпочали завойовання сусідних земель в повнім порозумінню зі собою. Поміж Прусією та Росією був немов тихий союз опанувати і поділити поміж себе Европу, поневолюючи всі народи, що лежали поміж Прусією та Росією.

Прусія, країна спершу тільки напів німецька, виросла на ідеології завойовницького духа німецького пруського ордену. Вона скоро вибивається на провідне місце німецького народу, змагаючи стати вождом Німеччини. Це й сталося в другій половині 19. століття завдяки „залізному канцлерови" Бісмаркови.

Ось ту ідеологію німецького хижацького прусацтва переймив вповні Адольф Гітлер та її розвинув до найвищого ступня, дарма, що сам походив з полудневої Німеччини.

Творити тоді потужну мілітарну державу була більше спосібна Прусія ніж пів-цивілізована Росія Петра Першого. Тому Петро покликає собі на поміч сотки організаторів з Німеччини. Німецькі генерали наповнили штаби російської армії; німецькі чиновники наповнили штати російської адміністрації; німецькі вчені стали організувати російську науку. Російська Академія Наук в Петербурзі, основана Петром Першим, прямо кишіла від німців. Навіть і нову столицю Росії цар Петро назвав з німецька „Петерсбург".

Нові історичні досліди, вже зроблені в часах по першій світовій війні, дали доволі сензаційні висліди. А саме, що навіть ціла теорія Петра Першого про „один русскій народ", про Малоросію та Великоросію, це твір духа німецьких дорадників царя. Німці, що були на російській службі, з одного боку не знали якслід окремішностей України, з другого боку свідомо накреслювали свій брутальний плян творення імперії царів на руїнах словянського світа східної Европи. Вони важко затяжили на дальшій долі українського народу!

Завязана дружба двох хижацьких мілітаризмів в Европі, прусського та російського, збереглася майже впродовж повних двіста літ. Дрібні відхилення від тої лінії поневолення Европи це були „помилки" та „ухили" в німецькій чи теж російській політиці, які наслідники старалися скоро направити, щоби повернути на стару дорогу спільних інтересів прусацтва та російської автократії.

Століття 18-те, це типовий взір солідарної співпраці двох мілітаризмів — прусського та російського. Тереном його стала розпадаючася польська річпосполита. В міру того, як Росія щораз сильніше усадовлялася на Україні, Прусія усадовлювалася на західнім пограничі Польщі. Вкінці Перший, другий та третій розбір Польщі, це твір генія прусацтва Фридриха II. та Семіраміди півночі, німки, російської цариці Катерини II. Вони обидві тільки продовжували стару прусько-російську співпрацю на поневоленню українського та польського народу. Фридрих II. доконав — Польщу, Катерина II. — Україну.

Наполеонська Епопея та Україна.

В часах упадку Польщі був коротенький період антагонізму російсько-німецького, а це в роках від 1788-1792. Росія вмішалася у війну турецьку, дійшла до берегів Чорного моря, що затривожило Прусію Фридриха II., чи потуга Росії не стає грізною для неї. Фридрих II. наблизився до польських патріотів та поміг їм під своїм протекторатом перевести реформу Польщі, відому під назвою конституції 3-го Мая 1791. Такий хвилевий зворот пруської політики обудив надії теж українців, які в тім самім році висилають свого висланника, Василя Капниста, до прусського короля помогти й Україні видобутися зпід московського ярма. Як польська, так і українська спроба відзискати при помочі Німеччини незалежність, закінчилася повною невдачею, бо по хвилевій суперечности німецької та російської політики повернула стара російсько-німецька солідарність коштом поневолення Польщі та України. Польща остаточно була розібрана Прусією та Росією, а Україна поневолена Росією на всіх своїх землях, з виїмкою невеличкої Галичини, захопленої серед тої міжнародної суматохи Австрією, при кінці 18-го століття. Інтерес Німеччини йшов тут рівнобіжно з інтересом російської імперії, тому Німеччина мусіла піти теж проти інтересів України.

Натомісць більше зрозуміння для справи визволення України мала Франція, передреволюційна, революційна на наполеонська. Відомо прецінь, що королівська Франція 18-го століття постійно прихильно ставилася до визвольного руху України, очолюваного мазепинцями — гетьманом Пилипом Орликом та його сином Григором, генералом французької королівської армії.

Наполеон постійно інтересувався справою України, а передвиджуючи свою розправу з царською Росією закінчену великою невдатною виправою на Москву, казав написати історію України, яку возив з собою та студіював. Не диво проте, що Наполеон находив сотки прихильників в Україні в часі своєї виправи на Росію.

По розгромі Наполеона, Святий Аліянс Росії, Прусії та Австрії, себто двох німецьких держав та Росії, був на це створений, щоби порядок в Европі, створений Фридрихом II. та Катериною II. на руїнах волі народів, положених поміж Німеччиною та Росією, зберегти на постійне як основу тривалого мира. Солідарність Росії та Німеччини була впродовж цілого 19-го століття катастрофальною для українського народу, бо відбирала йому всяку надію на визволення.

Райх та Російська Імперія.

Творцем новочасної зєдиненої Німеччини, другого німецького Райху, став пруський канцлер Бісмарк. Поконавши Австрію відсунув він її набік від німецьких справ, а Прусії передав провід німецького народу. Канцлер Бісмарк накреслив ясну політичну лінію для німецької імперіялістичної політики в Европі. Вона приймала досвід попередніх віків, часів Фридриха II. та Катерини II., а теж приймала засаду, що інтереси Німеччини та інтереси Росії є вповні згідні. Тому саме ніколи не треба допустити до розірвання німецько-російської приязні. Такий розрив вийде тільки на некорисність Німеччини та Росії. Річ природна, що політична лінія Бісмарка перекреслювала раз на все можливість України, стати незалежною. Політична доктрина канцлера Бісмарка стала провідною лінією для рішальних чинників в Німеччині, прусського юнкерства та мілітаризму аж до першої світової війни. Німецька армія, отже німецький мілітаризм все заступався за єдину неділиму Росію та виключав розбиття Росії на природні національні держави.

Від цеї політики Бісмарка (по конфлікті зі старим канцлером) відступив цісар Вільгельм II. і довів Німеччину до руїни. Ще більше непочитальний плян від пляну кайзера Вільгельма II., уложив Адольф Гітлер, намагаючись завоювати Україну. І тим теж довів Німеччину до катастрофи. Одначе це відхилення двох новочасних керманичів Німеччини від традиційної німецької політики не вийшло на ко-

ОЛ. ЛУГОВИЙ.

В КІҐТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

У двох частинах

(Перший том трильоґії „Огнем і Кровю"

121)

XXXIII.

Високе начальство з царем на чолі, у так далекий куток, на стику південно-західнього фронту з західним, не навідувалося даремно. Фронтові частини з дня на день сподівалися наказу перейти в наступ. Підготовка до наступу почалася не далі вечора третього дня. Дивізію поповнено свіжим людським матеріялом, замінено старі, зужиті за два роки гармати. Кожного вечора через Рудку їхали і йшли на Езерці свіжі частини. Тут, в районі Езерці-Волчецьк збирався кулак для удару на Ковель. Пройшли переформовані полки сотої дивізії, відновлена 78-ма піша, окремі чехословацькі бригади. Далі поїхали пята донська, друга кубанська, друга злучена, третя кавказька, прогуркотіло двіста пятьдесять різнокаліберних гармат, швидко оборудувано зенітні батерії проти ворожих літаків. У лісах на сотку квадратових верств зароїлося від війська. На малому відтинку притаїлося тисяч сорок піхоти, зо двадцять тисяч кінноти, до пів сотки батерій. Кулак збирався аж надто солідний. Таких кулаків на свойому чотирох сотверстному фронті Брусілов зібрав з десяток. Найтяжчі завдання припали Каледіну на луцькому і ковельському напрямках. Для співділання восьмій армії з армії Леша виділено армійську пинську ґрупу в команді ґенерала кінноти Мищенка. Величезний його корпус з шістьох піших і трьох кінних дивізій, з силою артилерії, міг доконати не одного, як би... не той же Леш і командуючий західним фронтом Еверт. Погодившися на нараді командуючих фронтами наступати й одержавши трьох сотвідсоткову перевагу над ворогом, Еверт все відтягав і чудові можливосnти звів на ніщо. До нижчих навіть старшин донеслися вислови Еверта у свойому штабі: „Помиляється Брусілов, коли думає, що я помагатиму йому здобувати лаври переможця. Він пер до наступу, нехай тепер покаже, що може. Мій фронт до наступу нездібний. За теж Еверт всяке діло починав хрестом і молитвою, молився і вихрещувався перед кожною їжею і по їжі, вчив побожности всіх членів свого штабу, не побожних звільнював з посад. Весною 1916 спеціяльно затребував два ваґони маленьких образків Миколи Чудотворця, по числу бойців свого фронту. Приятелював з графом Фредериксом і всесильним головою російської православної церкви, обер-прокуратором святішого синоду, Володимиром Карловичем Саблером, що вже по призначенню обер-прокуратором синоду в один день вихрестився на православного, а під весну 1916 року змінив назвище з Саблера на Десятського. Лінії Еверта не міг зарядити начальник штабу верховного головнокомандуючого, Олексій, ні самий главковерх — Микола II.

В ніч на четвертого червня південно-західний фронт загуркотів зразу в десятках місць. Заревіло сотки гармат на відтинку Езерці-Волчецьк. З Рудки і Більської Волі ясно віднімалися розривки шрапнелів. Ворожі гармати ухкали десь зовсім недалеко. Тяжкі стрільна перелітали оба села, рвалися на полях. Прожектори безперервно освітлювали простір від окопів до обох сіл. Клекотало не одна сотка скорострілів. А штаб корпусу спокійно висиплявся в Рафаловці, за Стиром. Надумувався, чи не переїхати до Володимирця, далі від фронту.

Під Езерцями піші полки за ніч ледви добралися до дротяних загород ворога. Показалося, що девять місяців позиційного сидіння ворог не дармував. Догідні місця забудував фортами з бетону й заліза, оплутав девятьома рядами колючих дротів всі доступи до своїх позицій. Сотки наступаючих повисло скошених кулями на дротах, не одна сотка дійшла в мочарах багнищ. День піхота перележала у багнах. Наступної ночі підсилена спішеною кіннотою наступ відновила. Бій закінчився в ночі. Не звято ні одного полоненого, нога російського вояка не ступила за дротяні перешкоди. В сусіда Мищенка панувала благословенна тишина, начеб ніякої війни не було на світі. Наступ відкликано.

(Дальше буде).

ЖАРТИ

Полисмен полковником.

Патролмен нюйорської поліції, отже простий полисмен, Тамес Дж. Морей, пішов до военної служби після трьох і пів року полисменської служби. Він опинився на Пацифіку в р. 1941 і дістав ранґу лютенанта. Перед тижнем нюйорський директор поліції Луїс Дж. Валентайн дістав вістку, що патролмен Морей дістав ранґу полковника. Довідавшися про це, директор поліції вислав патролменови ґратуляції, кажучи, що це найвища ранґа, яку досі має нюйорський патролмен.

Галицька церковна митрополія перед 200 роками

Дбання за душу повіреної пастви.

Нарід у тих епархіях, що їх мені повірено, робить великі поступи у зрозумінню засад християнської віри підо впливом праці і запопадливости парохів. Одначе на землях, що граничать із чужими державами, находяться ще такі люди, які виявляють опір і не приймають належно правдивої віри. І так чується на границях Туреччини, що напр. жінки тікають до турків і живуть з ними в незаконнім пожиттю, а деколи навіть відступають від віри. Інші вертаються до пограничних вір чи то в справах богоміля чи для сповіди гріхів; а ще інші схоплюють чужі законні жінки, тікають з ними в Молдавію і там ведуть з ними блудне життя. Є й такі, що остаються таки у свойому краю і живуть у многоженстві. (Це мабуть відноситься до розпусного життя таких вельмож, як Старости Каньовського і ін.). Є також і такі, головно женщини, що йдуть на службу до невірних, а це виразно заборонено в посланню папи Венедикта XIV. з р. 1751 під карою відлучення. Але мої заходи, щоби до того недопустити розбиваються вчасти через неохоту латинських священиків, а вчасти через наставання патронів. Латинські священики, часто із згіршенням своїх парохіян, привикли давати такий дозвіл і світські латинники нераз мене з цього приводу оскорблюють.

Багато знову, вчасти перемучені довгими постами, які звикли заховувати на підставі наказів східньої церкви, вчасти слабодухи, не дбають за те, щоб спротивитися висміванням латинників, а покидають свій батьківський обряд і приймають латинський. Особливо супружжа русинів з латинниками виказують кожного року зменшення рідного обряду. Бо так буває, що чи то жениться русин з жінкою латинкою, чи виходить заміж русина за латинника, то їх діти виховуються в більшій частині в латинській вірі. Буває також що латинські священики проти волі батьків хрестять дітей в латинськім обряді. Свого часу був розпорядок (з р. 1714) львівського латинського архієпископа Йоана Скарбка, щоб синів хрещено за батьками, а дівчат за обрядом матерей, але цей звичай самі латинські священики перші поломили. Вони навіть старших дітей всілякими способами польщать проти заборони Апостольської Столиці, а нас в таких практиках обвинувачують.

Коли трапиться, що деякий русин по приняттю латинського обряду дістане зазив від судді русина, щоб оправдав свій поступок і подав законну причину для зміни обряду і тоді, щоб міг дістати звільнення із своєї церкви, то латинська влада забороняє йому являтися перед руською духовною владою. Такі випадки були в Камінці і у Львові.

Коли св. Апостольська Столиця не положить кінця таким насильним присвоєнням через заборону таких супруж або ще й ліпшим яким способом, то хіба треба буде боятися, що в нашім грецькім обряді остануться пастирі без овець.

Оцей правдивий стан, який запанував в моїй епископії у Львові, Галичи й Камінци Подільському, представляю по правді, так як тепер є, а для більшого його удостовірення стверджую моєю звичайною печаткою і підписую. — Дано у Львові 29. липня 1761 р. — Лев Шептицький.

∴

Оце є український текст письма львівського епископа Льва Шептицького до Апостольської Столиці. До нього додає Яків Головацький, котрий це письмо витягнув із архіву і оприлюднив в 1860 році у Львові, такі замітки:

„На всякий випадок це письмо представляє сумне положення української церкви в тодішнім часі і ми повинні із щирого серця подякувати Богу, що не лише нас захоронив без шкоди, а навпаки за ласкою римського престолу і автрійських володарів, при розумнім дбанню ревних ієрархів, діяльности образованого духовенства і послуху порученого їм народу, ми змогли піднестися на цей многонадійний ступінь, на якім сьогодні стоїть наша Галицька Русь".

(Кінець).

[Хто хоче найте цілість цього письма, хай перечитає частини поміщені в числах „Свободи" з 1. і 7. грудня 1944 р. і з 3., 11., 12., 16., 24. січня 1945. Разом з сьогоднішною 8 частин.]

рист і Росії. По першій світовій війні Росія мало не розлетілася. З другої виходить нині ніби скріплена, одначе стає в обличчі потужного демократичного світу — Америки Англії та Франції. А це ставить її в не дуже корисне положення. Тому можна припускати, що Німеччина та Росія повернуть на шлях старої німецько-російської співпраці. Вона вже була добре зорганізована в часі німецької републики по першій світовій війні та сколотив її непочитальний плян Гітлера. Не є виключене, що навіть ще в цій війні обидві держави повернуть по розгромі Гітлера та націзму до старої традиційної політики співпраці Німеччини та Росії, тепер вже як дві скомунізовані держави.

(Докінчення буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ГАЛИВУД, КАЛІФОРНІЯ

Свято Різдва.

Щоби відзначити нашу традицію, а з нею і пошану народженню Христа, Товариство „Українська Централя" у Лос Анджелес улаштувало Свято Різдва, яке відбулось на український Новий Рік, дня 14. січня 1945 року і то в міській галі Плумер Парку, в Галивуді.

Пів до четвертої зполудня засіло до шістьох великих столів поверх 200 людей. Саля була гарно удекорована, а над сценою висів напис „Христос Родився, Славіте Його!" На столах стояли модерні снопики пшениці, а по обидвох боках горіли жовто-блакитні свічки.

Між визначнішими гостями були такі: Іван Петрушевич і пані Текля Денис з Сан Франціско, Василь Ємець з женою, Василь Годяк, батько Івана Годяка, українського фільмового актора, пані Тетяна Орлик з Філян, Василь Авраменко, панна Елена Шарик з Вініпеґу і Іван Катан (борець) з Едмонтону.

Фільмову кольонію заступали: Михайло Мазуркі, панство Стеценки і Михайло Гисько. В святі взяли участь теж і коло десять службовців з армії і маринарки, двох під-офіцирів, саржент Філіпенко і лютенант Атаманець, син Івана Атаманця, дириґента хору „Думка" у Дітройті.

Приявні були також американці, росіяни, поляки, литовці й інші.

Предсідник товариства, Микола Новак, привитав перед обідом гостей і покликав підписаного на господаря свята. Слово про Різдво Христове виголосив гр. Р. Гойсет і навів гарні приклади щодо цього, що саме Христос передав нам до наслідування.

Потім вийшов на сцену Український Хор і під батутою о. Качмарського прекрасно заспівав „Бог предвічний народився". До третьої строфки „Слава Богу заспіваймо" прилучилася уже і вся публика. І так з святочною урочистістю гомоніли українською мовою слова Цареви Світу.

На бажання хор відспівав ще кілька колядок, яких приявні слухали з одушевленням і захопленням.

Відтак почався святочний обід, який по нашім стариннім звичаю обнимав кутю, голубці, пироги варені і печені, капусту, шинку, колач і т. д. Цей обід був старанно приготований нашими ґаздинями, з панею Мордусь на чолі, а їй помагали: пані: Мазуркевич, Мартинів, Мельник, Вавриків, Дундас, Липська, Ногаш, Мартин і панна Мельник.

По обіді наступили короткі промови, а по них переведено коляду на Дім Централі, який громада задумує купити в Галивуді. Коляда принесла приблизно 500 долярів. Свято закінчено забавою з танцями, яка тягнулась до пізної ночі.

Наступного місяця, т. є. 18. лютого громада в Галивуд приготовляє величавий концерт в честь Американських Героїв, який відбудеться в Масонік Галі при 6840 Галивуд-Булевард. Весь дохід з цього концерту призначений на цілі Українського Допомогового Комітету.

О. Е. Малицький.

—o—

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Приступають у члени Американського Українського Допомогового Комітету.

Братство св. Івана Хрестителя, від. 270 У. Н. Союзу, вже передше вислав $28.50 для вище згаданого комітету, а тепер вислано $71. Усього разом уже $99.50.

На річних зборах нашого Братства предсідник річних зборів, Василь Гіль, і предсідник Братства, Михайло Косоноцький, представили членам потребу такої допомогової організації, а члени, вислухавши обох бесідників, радо зложили вкладки.

Тут подаємо спис тих, що склали членські вкладки. По $5: Микола Пігура, Михайло Косоноцький, Степан Ґріца, Андрій Бусько, Андрій Корнило, С. А. Диктер, Олекса Яцків, Василь Маланяк, Андрій Борик, Михайло Мацяк, Степан Гладкий.

На працю зложили як жертву по $1: Катерина Заяць, Семко Мисак, Теодор Гіль, Василь Гіль, Михайло Баран, Ева Сотюк, Катерина Станиславишин, Казимир Станиславишин, Іван Кацюба, Анастазія Магура, Володимир Бутковський, Ева Хитрин, Іван Смиричанський, Марія Смиричанська. Дрібними датками $2. Братство продовжує збірку далі поміж членами.

Микола Пігура.

ТІ, ЩО ПРАЦЕЮ ДЛЯ У. Н. СОЮЗУ ВШАНУВАЛИ ЙОГО ЗОЛОТИЙ ЮВИЛЕЙ

Понижче подаємо вислід ювилейної кампанії за приєднування нових членів з приводу 50-ліття У. Н. Союзу.

У списі є подані числа відділів, місцевість, назвища організаторів, призначена поодиноким відділам квота, та загальне число нових членів, яке даний відділ придбав.

Поданий тут спис виказує, що на 464 відділів, які є тепер у Союзі, 338 відділів взяли участь в ювилейній кампанії, та що з цього числа 80 відділів перевищили назначену квоту, 25 зорганізували якраз призначене число, 233 дістали менше, як їм було призначено, а 126 зовсім не проявили ніякої активности, не діставши ані навіть по одному членови.

Від.	Місцевість	Організатор	Призначена квота	Зорганізовано	Разом
1.	Шамокін, Па.	Пилип Кулянда	20	3	3
2.	Мт. Кармел, Па.		12		2
3.	Елизабет, Н. Дж.	Михайло Сухорський	9	1	
3.	Елизабет, Н. Дж.	Анна Слободян		1	2
5.	Асторія, Н. Й.	П. Олександер і В. Глаєвич	30	2	
5.	Асторія, Н. Й.	Михайло Левицький		1	
5.	Асторія, Н. Й.	Антін Климишин		1	
5.	Асторія, Н. Й.	Григорій Василик		1	5
7.	Мек Аду, Па.	Дмитро Капітула	20	6	
7.	Мек Аду, Па.	Андрій Капітула		1	
7.	Мек Аду, Па.	Павло Демко		1	
7.	Мек Ану, Па.	Юрій Ткачишин		1	
7.	Мек Аду, Па.	Петро Пухір		1	10
8.	Йонкерс, Н. Й.	В. Мандзій і В. Загаєвич	15	1	
8.	Йонкерс, Н. Й.			2	3
9.	Ст. Клейр, Па.		15	3	3
10.	Ансонія, Конн.		8	1	1
11.	Джанставн, Па.	Петро Сцілений	15	3	
11.	Джанставн, Па.	Теодор Волощук		2	5
12.	Йонкерс, Н. Й.		5		1
13.	Вотервліт, Н. Й.		5		1
14.	Нюарк, Н. Дж.	Михайло Отрок	4	3	3
17.	МекКіспорт, Па.	Дмитро Білецький	6	2	2
19.	Гомер, Па.		2		2
20.	Гемтремк, Міш.	Іван Крупка	20	7	
20.	Гемтремк, Міш.	Іван Чайковський		1	8
22.	Шікаго, Ілл.	Павло Каня	12	1	
22.	Шікаго, Ілл.	Іванка Подола		1	
22.	Шікаго, Ілл.			2	4
23.	Дербі, Конн.	Анна Презкович	4	5	
23.	Дербі, Конн.	Іван Бінковський		3	
23.	Дербі, Конн.	Василь Калина		3	
23.	Дербі, Конн.			1	12
24.	Ренкін, Па.	Дмитро Білецький	8	1	
24.	Ренкін, Па.	Микола Щур		1	2
25.	Джерзі Сіті, Н. Дж.	Д-р Г. Скегар	5	2	
25.	Джерзі Сіті, Н. Дж.	Антін Маланчук		1	
25.	Джерзі Сіті, Н. Дж.			1	4
26.	Тамс, В. Ва.		3	1	1
28.	Маганой Плейн, Па.	Іван Галіда	14	12	12
29.	Нентікок, Па.	Анна Скордий	14	1	
29.	Нентікок, Па.			1	2
30.	Бресло, Па.	Михайло Пилипс	8	8	8
33.	Шікаго, Ілл.	Анна Дзюрдзевич	15	19	19
36.	Рачестер, Н. Й.	Евдокія Геруля	15	3	
36.	Рачестер, Н. Й.	Сусанна Герегаль		3	
36.	Рачестер, Н. Й.	Катерина Андрусів		3	
36.	Рачестер, Н. Й.	Анна Стрілець		2	
36.	Рачестер, Н. Й.	Настазія Грицак		1	
36.	Рачестер, Н. Й.	Софія Гунько		1	
36.	Рачестер, Н. Й.	Параня Росолоська		1	
36.	Рачестер, Н. Й.	Марія Таркулич		1	
36.	Рачестер, Н. Й.	Текля Петришин		1	
36.	Рачестер, Н. Й.	Марія Ходак і Анна Стрілець		1	17
37.	Елізабет, Н. Дж.	Анна Гнатюк	9	2	
37.	Елізабет, Н. Дж.	Анна Пограничча		2	
37.	Елізабет, Н. Дж.	Анна Генеґа		4	
37.	Елізабет, Н. Дж.	Марія Полевчак		1	
37.	Елізабет, Н. Дж.	Гелен Мірончук		1	7
38.	Обурн, Н. Й.	Андрій Бископ		1	
38.	Обурн, Н. Й.	Василь Нусь і А. Маланчук	15	2	
38.	Обурн, Н. Й.			2	5
39.	Сиракюз, Н. Й.	Віктор Осухівський	40	12	
39.	Сиракюз, Н. Й.	Антін Яворський		4	
39.	Сиракюз, Н. Й.	А. Яворський і А. Маланчук		5	
39.	Сиракюз, Н. Й.	Олекса Шмокалюк		4	
93.	Сиракюз, Н. Й.			1	26
40.	Ірі, Па.	Моґделина Вітковська	3	5	5
42.	Пасайк, Н. Дж.	Михайло Гуцалюк	13	1	1
45.	Філядельфія, Па.	Теодор Малик	30	5	
45.	Філядельфія, Па.	Мих. Дубас		1	
45.	Філядельфія, Па.			1	7
46.	Ню Йорк, Н. Й.	Степан Матчак	2	2	2
48.	Плейнс, Па.	Михайло Негребецький	5	8	8
49.	Торонто, Онт., Канада	Николай Юречків	10	7	
49.	Торонто, Онт., Канада	Григорій Доскоч		2	
49.	Торонто, От., Канада	Григорій Богонюк		1	10
51.	Ейцборо, Па.	Іван Іваник	5	2	2
52.	Голйок, Масс.	Дмитро Хрупалик	10		4
53.	Пітсбург, Па.	Дмитро Білецький	8	12	
53.	Пітсбург, Па.	Марія Малевич		2	
53.	Пітсбург, Па.	Михайло Усик		1	15
54.	Валінгфорд, Конн.	Антін Маланчук	5	11	11
55.	Кортис Бей, Мд.	Олександер Шандровський	6	18	18
56.	Гвілінг, В. Ва.	Іван Ковальчик	12	1	
56.	Гвілінг, В. Ва.			1	2
57.	Когоз, Н. Й.	Григорій Недельський	16	7	7
58.	Ютіка, Н. Й.	Іван Гербовий	17	2	2
59.	Бриджпорт, Конн.	Михайло Галькевич	16	20	
59.	Бриджпорт, Конн.	Леонтий Бих		2	
59.	Бриджпорт, Конн.	Л. Бих і А. Маланчук		5	
59.	Бриджпорт, Конн.			2	29
61.	Лейтроб, Па.	Антін Скубяк	5	7	7
63.	Форд Сити, Па.	Михайло Личак	25	63	63
64.	Патерсон, Н. Дж.	Михайло Матияш	12	4	
64.	Патерсон, Н. Дж.	В. Загаєвич		3	7
66.	Ню Йорк, Н. Й.	В. Дичко і К. Верескля	7	1	
66.	Ню Йорк, Н. Й.	Леон Фединяк		2	
66.	Ню Йорк, Н. Й.			2	5
67.	Ансонія, Конн.	Іван Пиріг і А. Маланчук	12	3	
67.	Ансонія, Конн.			1	4
69.	Ню Йорк, Н. Й.		9	1	1
70.	Джерзі Сити, Н. Дж.	Володимир Кушнір	16	6	6
71.	Росфорд, О.	Анна Іш	6	4	
71.	Росфорд, О.	Софія Ратич		1	5
74.	Ню Кесл, Па.	Онуфрій Вересюк	6	2	
74.	Ню Кесл, Па.			1	3
75.	Дітройт, Міш.	Михайло Присташ	15	6	
75.	Дітройт, Міш.	Іван Слупецький		2	
75.	Дітройт, Міш.			1	9
76.	Нюарк, Н. Дж.	М. Запотоцький і А. Маланчук	22	3	
76.	Нюарк, Н. Дж.	Н. Корз і В. Загаєвич		1	
76.	Нюарк, Н. Дж.			3	7
79.	Бродалбін, Н. Й.	Антін Маланчук	2	6	6
80.	Калюмет Сити, Ілл.		5	1	1
81.	Кортіс Бей, Мд.	Андрій Блавущак	8	1	1
82.	Ню Александрія, Па.	Дмитро Білецький	5	7	7
83.	Філядельфія, Па.	Семеон Чорномаз	18	2	
83.	Філядельфія, Па.	Михайло Кончак		1	
83.	Філядельфія, Па.	Роман Карбівник		2	5
84.	Савтпорт, Конн.	Петро Дудко	10	7	7
85.	Гейзелтон, Па.	Онуфрій Костюк	17	6	
85.	Гейзелтон, Па.			1	7
86.	Олифант, Па.	Павло Саламаха	12	2	
86.	Олифант, Па.	Григорій Костик		1	3
87.	Ленкестер, Н. Й.	Николай Трояновський	12	2	2
90.	Сентралія, Па.	Іван Лупацій	20	12	
90.	Сентралія, Па.	Іван Чепа мол.		3	15
91.	МекКіз Ракс, Па.	Йосиф Фаренс	30	1	
91.	МекКіз Ракс, Па.	Павло Євусяк		1	
91.	МекКіз Ракс, Па.	Петро Деркач		1	
91.	МекКіз Ракс, Па.	Іван Седор		1	
91.	МекКіз Ракс, Па.			1	5
94.	Гемтремк, Міш.	Дмитро Білецький	45	33	
94.	Гемтремк, Міш.	В. Крушельницький		20	
94.	Гемтремк, Міш.	Микола Машталер		8	
94.	Гемтремк, Міш.	Михайло Кулинич		1	
94.	Гемтремк, Міш.	Мирон Касій		2	
94.	Гемтремк, Міш.	Андрій Патра		3	67
96.	Пітсбург, Па.	Дмитро Білецький	20	40	
96.	Пітсбург, Па.	Дмитро Василик		5	45
97.	Пасейк, Н. Дж.		11	1	1
98.	Шенандоа, Па.	Іван Чорний	10	3	
98.	Шенандоа, Па.			1	4
99.	Вілкс-Бери, Па.	Петро Герман	12	7	7

Від.	Місцевість	Організатор	Призначена квота	Зорганізовано	Разом
100.	Гері, Інд.	Андрій Цебак	7	3	3
102.	Клівленд, О.	Дмитро Шмагала	25	17	
102.	Клівленд, О.	Дмитро Білецький		16	
102.	Клівленд, О.	Микола Бусько		5	38
103.	Мілвокі, Віс.	Дмитро Білецький	10	16	
103.	Мілвокі, Віс.	Теодор Барсук		4	20
104.	Перт Амбой, Н. Дж.		12	3	3
105.	Філядельфія, Па.	Стефан Слободян	15	1	
105.	Філядельфія, Па.	С. Слободян і В. Галан		4	
105.	Філядельфія, Па.	Дмитро Слободян		1	6
106.	Шікаго, Ілл.	Григорій Даціків	18	15	
106.	Шікаго, Ілл.			3	18
107.	Гемонд, Інд.	о. Павло Дармоць	5	1	1
109.	Бентлійвіл, Па.	Петро Василик	12	2	
109.	Бентлійвіл, Па.	Михайло Твардон		1	
109.	Бентлійвіл, Па.	Петро Мачужак		1	
109.	Бентлійвіл, Па.	Осип Кендзя		1	5
110.	Вендерґріфт, Па.	Андрій Блащак	2	2	2
111.	Джоліет, Ілл.	Іван Федаа	2	2	[illegible]
112.	Клівленд, О.	Дмитро Білецький	23	4	
112.	Клівленд, О.	Катерина Габрівська		4	
112.	Клівленд, О.			11	19
116.	Трентон, Н. Дж.	Павло Стадник	7	1	1
117.	Ню Йорк, Н. Й.	Павло Васильків	6	3	3
118.	Пітсбург, Па.	М. Сарахман	6	4	
118.	Пітсбург, Па.			1	5
119.	Кемпбел, О.	Марія Білан	5	2	
119.	Кемпбел, О.	Дмитро Білецький		4	6
120.	Аліквіпа, Па.	Іван Манастирський	12	8	8
121.	Ром, Н. Й.	Олекса Гадз	10	[illegible]	
122.	Тонтон, Масс.		4	2	2
123.	Скрентон, Па.		10	2	
124.	Ормрод, Па.	Олекса Бала	9	1	1
125.	Шікаго, Ілл.	Дмитро Білецький	15	8	
125.	Шікаго, Ілл.	Іванка Подола		7	
125.	Шікаго, Ілл.	Тарас Шпікула		2	
125.	Шікаго, Ілл.	Ксеня Плетяк		4	
125.	Шікаго, Ілл.	Параня Дмитрів		1	
125.	Шікаго, Ілл.			1	23
126.	Сліквіл, Па.	Григорій Дидів	7	3	3
127.	Бофало, Н. Й.	П. Володка	20	6	
127.	Бофало, Н. Й.	Ілько Була і А. Маланчук		7	
127.	Бофало, Н. Й.	І. Була		1	14
128.	Кліфтон Гайтс, Па.		4	2	2
130.	Ню Йорк, Н. Й.	Михайло Коваль	30	15	
130.	Ню Йорк, Н. Й.	Павло Стахів		3	
130.	Ню Йорк, Н. Й.			1	19
132.	МекКіспорт, Па.	Дмитро Білецький	9	18	18
133.	Нюарк, Н. Дж.	В. Кіт	11	1	1
134.	Карнегі, Па.	Ілія Кучерява	5	7	7
136.	Карнегі, Па.	Осип Сус	16	1	
136.	Карнегі, Па.	Василь Копко		2	
136.	Карнегі, Па.			1	4
137.	В. Істон, Па.		14	5	5
138.	Гластонбурі, Конн.	Семен Кунікевич	5	3	
138.	Глестонборі, Конн.			2	5
140.	Йонгставн, О.	Іван Кравець	7	8	
140.	Йонгставн, О.			2	10
141.	Дірборн, Міш.		5	3	3
142.	Елизабет, Н. Дж.	П. Остапчук	12	7	7
143.	Грейт Медовс, Н. Дж.		14	1	1
144.	Скрентон, Па.	Михайло Федицький	7	3	3
145.	Алтуна, Па.	Пилип Назарук	8	1	
145.	Алтуна, Па.			3	4
146.	Дітройт, Міш.	Стефан Хомяк	15	3	
146.	Дітройт, Міш.	Панько Андруськів		10	13
147.	Алентавн, Па.	Іван Федорик	35	2	
147.	Алентавн, Па.			1	3
148.	Болтімор, Мд.	Февронія Біленька	5	1	1
149.	Лакавана, Н. Й.	Онуфрій Стецьків	5	3	3
150.	Пітсфілд, Масс.	Антін Маланчук	17	30	
150.	Пітсфілд, Масс.	О. Яремій і А. Маланчук		10	
150.	Пітсфілд, Масс.	Олекса Яремій		1	
150.	Пітсфілд, Масс.	Ілія Яремій і А. Маланчук		2	
150.	Пітсфілд, Масс.	В. Гуска і А. Маланчук		3	
150.	Пітсфілд, Масс.			1	47
151.	Алентавн, Па.	Анна Пищок	14	1	1
152.	Нюарк, Н. Дж.	Іван Бакум	4	2	
152.	Нюарк, Н. Дж.	Іван Петріґач		2	4
154.	Глен Лайон, Па.	Олекса Фрицко	3	1	
154.	Глен Лайон, Па.			1	2
155.	Перт Амбой, Н. Дж.	Василь Дригинич	30	14	
155.	Перт Амбой, Н. Дж.	Михайло Чумер		13	
155.	Перт Амбой, Н. Дж.	Іван Петренко		1	
155.	Перт Амбой, Н. Дж.	Марія Височька		1	29
156.	Честер, Па.	Василь Новак і В. Загаєвич	12	8	
156.	Честер, Па.	Василь Новак		8	
156.	Честер, Па.	о. Омелян Мицик		1	
156.	Честер, Па.	Вол. Ковальчук		4	
156.	Честер, Па.			5	26
157.	Вілкс-Бері, Па.	Іван Зварич	3	1	1
158.	Бруклин, Н. Й.	Ю. Павчак і А. Маланчук	25	2	
158.	Бруклин, Н. Й.	М. Баглай		7	9
159.	Скрентон, Па.	М. Камінський	6	1	1
161.	Ембридж, Па.	Андрій Дзюла	12	3	3
163.	Філядельфія, Па.	Д. Стриковський і В. Загаєвич	20	2	
163.	Філядельфія, Па.	Іван Потучко і В. Загаєвич		5	
163.	Філядельфія, Па.	Василь Загаєвич		4	
163.	Філядельфія, Па.	М. Паранич і В. Загаєвич		5	
163.	Філядельфія, Па.	Василь Паранич		1	
163.	Філядельфія, Па.	Олена Лотоцька і В. Загаєвич		1	18
164.	Бервік, Па.	Петро Гелетій	25	8	8
165.	Толідо, О.	Павло Корнова	6	1	
165.	Толідо, О.	Рута Корнова		1	
165.	Толідо, О.	Марія Корнова		1	
165.	Толідо, О.	Мирослав Юркевич		1	4
168.	Перт Амбой, Н. Дж.	Пилип Моник	12	2	2
169.	Едвардсвіл, Па.	Василь Шиш	2	1	1
170.	Джерзі Сити, Н. Дж.	Теодор Наконечний	17	3	3
173.	Вілмінгтон, Дел.	Стефан Фіґун	8	3	
173.	Вілмінгтон, Дел.			1	4
174.	Аксфорд, Н. Дж.	Андрій Савран	4	1	1
175.	Дітройт, Міш.	Юрій Шевчук	17	4	
175.	Дітройт, Міш.	В. Бартош		2	
175.	Дітройт, Міш.	Дмитро Білецький		1	7
176.	Шікаго, Ілл.	Петро Бабяк	12	4	4

(Дальше буде).

Д-р А. Т. Кібзей.

ЖОВТАЧКА

2)

4. Остре знидіння печінки. (Acute Yellow Atrophy).

Це остра, рідко бувала недуга, що знаменується знидінням клітин печінки, через що й сама печінка корчиться, маліє; а сам недужий попадає в жовтачку, в нервові слабости, затроєння крови тай звичайно вмирає. Вона часом захоплює молодих людей, у віці між 20 а 40-вим роком життя; рідко коли трапляється і у дітей. А частіше вона появляється у жінок як наслідок вагітности.

Замітне, що ця недуга ніколи сама собою не виступає, тільки завше вона дочіплюється до якоїсь другої попередної недуги або стану. Велика більшість випадків знидіння печінки припадає на вагітність у жінок, на затроєння хльороформом, фосфором або часом й аршеником. Рідше на сифіліс, зликоватіння печінки, жовчеве каміння і т. п. І відповідно до того, з якої недуги таке знидіння повстає, воно всіляко проявляється; приміром у вагітних жінок воно може трапитися аж в другій половині вагітности, себто десь аж в 5-тім або дальшім місяці вагітного стану, рідко коли скорше.

Прояви недуги відбуваються в двох періодах, а саме:

а) Недуга захоплює людину постепенно; вона з початку подібна до звичайної жовтачки з острого катару, тільки що недужий часто блює. Це триває 5 днів або й довше:

б) Відтак недуга переходить в острий стан і захоплює нерви. Біль голови, в мускулах щось ніби скаче, жовтачка кріпшає, конвульсії, втрата притомности й смерть. Коли жінка в часі такої недуги є вагітна, то вона поронює дитину. При тім недуга виявляє собою знамена острого тифу. Виступають кріваві пятна на скірі і кровотоки зпід скіри та з слезистих оболонок тіла. Живчик недужого скорий, язик сухий, горячка перемінна (перед смертю висока); печінка корчиться, нидіє цілком, живіт роздувається кишками; мочі виходить мало, і то з жовчею у великій скількости; кал змішаний з кровю і запір. Та друга стадія недуги триває два до сім днів і в тім часі недужий гине.

Часом буває одначе, що наступає поправа в недузі на протяг кількох тижнів, але остаточно недужий таки вмирає.

Смертельність з недуги острого знидіння печінки є дуже висока, особливо, коли вона захопить жінку в часі вагітности. Менша смертельність від тої недуги у дітей. Але трапляються й випадки виздоровіння, коли недуга не була за остра.

Лікування цеї недуги відбувається відповідно до причин, які її викликали, але лікарська поміч лікаря — спеціялісти є тут безумовно потрібна, бо недуга нагло захоплює не лиш печінку, але й всілякі інші важні внутрішні органи тіла, як приміром серце, що внаслідок недуги цеї затовщується, селезінку, що звичайно розширюється, а навіть кров, що сильно розводнюється та квасковатіє.

5. Недуги жовчевих проводів і жовчевого міхура. (Diseases of the Bile Psages and Gall-Bladder).

(а) Остра катаральна жовтачка. (Acute Catarrhal Jaundice).

Коли жовчевий провід або канал, що веде з печінки до тонких жилок, попаде в запалення і коли через те напухнуть його стінки, то такий стан спричинює затиснення жовчі і тоді повстає остра катаральна жовтачка. Це буває звичайно у дітей тай у доростаючої молоді, але воно може захопити й старших людей. Причиною такого стану є звичайно нестравність, перестуда або якесь фізичне напруження, недуга серця, перепрацьовання, або журба, або врешті й такі недуги як запалення легких, а часом і тиф.

Прояви недуги: Загальне ослаблення і жолудкові недомагання є першими ознаками недуги, що тривають перших 7 до 10 днів. Відтак поволі появляється легка жовтачка, завороти голови, блювання, біль голови, обложений язик. Горячка змінна, звичайно 101° до 102° Фар. В мочі показується жовч; кал глинковатий; запір; свербіння скіри; живчик повільний; духова депресія і часом болі в крижах; руках та ногах.

Такий стан триває від двох до пять тижнів і кінчиться виздоровінням. Коли недуга триває довше як 6 тижнів; то це вже знак якоїсь тяжчої недуги, як приміром жовчевого каміння або рака.

Лікування. Спочивати в ліжку і держатися тепло. Товщів не їсти. Їсти легкі страви, плинні, молоко, клеїк, яйця, яєчницю, варену рибу. Коли виступає блювання — пити теплу воду і мінеральні води з содою. На болі черева прикладати горячі намочки. На прочищування брати тільки такі лікарства, які лікар припише. В часі виздоровіння уникати перестуди і не багато їсти.

(б) Гниюче запалення жовчевих проводів. (Suppurative Cholangitis).

Це вже тяжча недуга ніж попередна. Причиною такої недуги можуть бути бактерії, що загніздяться в жовчевих каналиках, проводах або ручках, але найзвичайніше їх причиною є жовчеве каміння. Це найтяжчий наслідок жовчевого каміння і трапляється майже у всіх людей, що нездужають на таку недугу. Також недуга рака, або черваки або якийсь зовнішний предмет, що увійшов до тих проводів, може спричинити таке запалення; а часом заразливі недуги, приміром запалення легких або інфлюензія.

Прояви недуги. Гниюче запалення жовчевих проводів знаменується острим затроєнням організму, корчами, заворотом голови та великим обезсиленням недужого. Жовтачка стається щораз сильніша, рідко коли слаба. Стравні болі в околиці печінки доскулюють недужому особливо тоді, коли пробує рушатися. Сама печінка напухає і є дуже боляча.

Така недуга спричинює скоре вихуднення терплячої особи, втрату сил і звичайно смерть.

Очевидно, що з цею недугою лучаться всілякі комплікації, приміром затроєння крови і майже всіх внутрішних органів тіла, як приміром жил, черевослинниці, черевної оболонки, запалення серця і т. п., а це все походить з того, що гній з печінки заливає черевну яму і закажує організм всілякими бактеріями.

Лікування. Буває, але дуже рідко, що така недуга може скоро проминути, але й тоді лишає вона за собою всілякі прірви або навпаки — затиснення в жовчевих проводах. Але звичайно вона кінчиться смертю. Та єдиноким і найуспішнішим средством проти неї є негайна операція, що дає добрі висліди тоді, коли випуститься його до самої печінки.

(Дальше буде).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ПІТСБУРҐ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 96, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 4. лютого, в годині 2. пополудні, 723 Карсон ул. С. С. Усі члени повинні явитися, бо є важні справи до обговорення. Буде також вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. На зборах буде приявний наш член п. Білецький, організатор У. Н. Союзу. Прийдіть всі і приведіть нових членів. — За уряд: С. Гриб, предс.; Д. Василюк, секр.

МЕЙФІЛД, ПА. — Бр. св. Василія, від .185, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що збори відбудуться в неділю, 4. лютого, в годині 1. пополудні. Буде вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. — М. Романишин, секр.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Звичайні місячні збори Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, відбудуться в неділю, 4. лютого, в годині 3. пополудні, в гали У. Н. Дому на Компалей Гіл. Обовязком є всіх членів і членкиць прийти на означений час, бо будуть важні справи до полагодження і буде вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. — Уряд.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Тов. ім. Ів. Франка, від. 241, повідомляє всіх членів і членкиць, що місячні збори відбудуться 3. лютого, в годині 6. ввечір, в гали 74 Геріс Евеню. Обовязком кожного члена є явитись, бо є важні справи до полагодження, як також буде вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. — К. Фірман, предс.; Д. Лукинник, рек. секр.; С. Бардачевський, секр.-кас.

БОФАЛО, Н. Й. — Тов. Український Сокіл, від. 304, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 4. лютого, в 7. год. ввечір. Є важні справи до полагодження і буде вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. Приявність всіх членів конечна. — За уряд: Н. Гнатик, предс.; І. Ґрубяк, кас.; С. Ваврів, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Повідомляємо, що річні і звичайні збори Тов. ім. Д. Вітовського, від. 301 відбудуться в неділю, 4. лютого, в год. 1. пополудні, в парохіяльній гали, 1944 В. Ірі вул. Тому, що минулого місяця річні збори не відбулися, бо не було членів, то просимо прийти на ці збори і вибрати урядників. По річних зборах будуть звичайні збори і на них буде вибір делегата на конвенцію У. Н. Союзу. — За тимчасовий уряд: М. Горний.

ГОЛІЙОК, МАСС. — Звичайні місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 52, відбудуться в неділю, 4. лютого, в годині 1:30 пополудні, в Литовськім Клюбі, 330 Парк ул. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. Уряд на 1945 рік вибрано такий: І. Процишин, предс.; С. Клемик, заст.; І. Рабець, кас.; М. Федорів, заст.; Д. Хрупалик, секр.; І. Ваврищин, заст.; В. Грибик і С. Ваврищин, контр.

БЕРВІК, ПА. — Збори Тов. ім. М. Грушевського, від. 614, відбудуться в неділю, 4. лютого, в годині 2. пополудні, в Українськім Клюбі, 1218 Фріз евеню. Просимо членів прийти на означений час, бо буде вибір делюгата на конвенцію. — За уряд: І. Роль, предс.; П. Ґелетій, секр.

БІНҐГЕМТОН, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 21, відбудуться в неділю, 4. лютого в Укр. Гром. Домі, в 2. годині пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори, бо буде вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу. — За уряд: І. Мартинів, предс.; П. Садовець, кас.; Т. Смик, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. Б. Хмельницького під покр. Пресв. Тройці, від. 158, відбудуться в суботу, 3. лютого, в год. 8. ввечір, в Укр. Нац. Домі, 216-218 Ґренд ул. Просимо всіх прийти, бо є ва ні справи до полагодження і буде вибір делеґатів на конвенцію У. Н. Союзу. — М. Кіт.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 4. лютого, в салі парохіяльній, зарар по Сл. Божій. Просимо прийти і вирівнати свої залеглости. аН цих зборах буде вибір делеґатів на конвенцію У. Н. Союзу. — Уряд.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 26. листопаду 1944 р. помер

ДМИТРО ПОТАЖНИЙ,

довголітний член і довголітний урядник Бр. св. Духа, від. 108 У. Н. Союзу в Лейквуд, О.

Покійний оставив у смутку жену Юлію і дочку Марію. Похорон відбувся 29. листопаду на цвинтар Вестпарк. В. Й. П.!

Дня 8. січня 1945 року померла в 49. році життя

РОЗАЛІЯ СОРОКА,

довголітна членкиця Тов. Сокіл, від. 218 У. Н. Союзу, в Кемпбел, О.

Покійна походила зо села Ольшаниці, пов. Лісько, Галичина. Полишила в смутку мужа Михайла, трьох синів: Михайла в амер. армії на німецькім фронті, Стефана і Івана вдома, і дві дочки: Анну і Марію, та одну внуку. — В. Й П.!

М. Стахура, секр.

Дня 21. грудня 1944 р. померла

СОФІЯ ІВАНЮК,

членкиця Сестр. Н. З. П. Діви Марії, від. 290 У. Н. Союзу, в Кортіс Бей, Мд.

Покійна походила зо села Зарваниця, повіт Підгайці, Західна Україна. Полишила в смутку мужа Івана. Похорон відбувся 23. грудня при участи членів і знайомих з української катол. церкви на цвинтар Голи Крос. — В. Й. П.!

М. Новаковська, секр.

Дня 20. січня 1945 р. помер у 73. році життя

СТЕФАН ПАСТУХ,

довголітний член Тов. Українська Січ, від. 39 У. Н. Союзу, в Сиракюз, Н. Й.

Покійний походив зо села Котузів, повіт Підгайці. До Союзу і Товариства вступив 1925 року. Полишив у смутку сина Павла, і чотири дочки подружених.

При участи членів, родини і знайомих похорон відбувся 24. січня з укр. катол. церкви св. Івана Хрестителя на укр. катол. цвинтар св. Івана Хрестителя в Сиракюз, — В. Й. П.!

В. Осухівський, секр.

ЖАРТИ

Добрий спосіб для втихомирення.

Зайшов циган до одного села, а там пси носять кошики в роті за своїми ґаздинями. Здивувався циган тай питає:

— А чому то пси носять в роті кошики?

— Аби не кусали — відповідають йому.

Циган дуже зрадів і каже: — А то раз винахід! Піду я домів і скажу моїй жінці носити кошик у зубах!

Закрита насмішка.

Гість у ресторані: — Цей ресторан мусить мати незвичайно чисту кухню.

Управитель (з радістю): — А вжеж, що так. Але скажіть, пане, по чім ви це пізнали?

Гість: — Усе, що подаєте на стіл, пахне милом.

ТАРЗАН, ч. 1117. Хижаки.

Як голодний леопард вискочив з клітки, він зачув запах людини.

„Як гарно хитрим є леопард", говорив собі Гітлер; „Величавий хижак — як ми".

„Чоловік теж хитрий" сказав професор Малінус; „Тепер я заряджу зміну вітру".

Вітер повернувся, в штучних джунглях і чуткі ніздрі людини вікрили звіра.